

میدونی آقا

شاید کسی تابحال بهت نگفته باشه ولی من میگم؛

اگر تمام "علم و فکر" خودم رو در مورد "زندگی" بخوام بهت تو یک جمله بگم که راز خوشبختی چیه فقط همین یه جمله هست؛

"آقایون از منظر بالا و طلبکارانه" با خانومهاشون صحبت نکنن، حتی فکرش رو هم نکنن، چون...

"آقا" باید همیشه "خواستنی" باشه تا "خواسته" بشه

باید همیشه "محترم" سخن بگه و رفتار کنه تا همسرش روش نشه بهش "بی احترامی" کنه

باید "با حوصله و با نشاط" باشه تا خانومش رغبت "دلبری و عشوه" پیدا کنه
باید حتی ناراحتی ها و دلگیری ها و حتی خستگی هاش رو با "شوخی و بانمک" بروز بده تا "مهر" همسرش تحریک بشه نه "اعصابش"

باید در کنار هر شغلی که داره، کارگر، رئیس، مدیر، راننده، دانشجو و... "شخصیت علمی" داشته باشه و "اهل مطالعه و تعلیم" باشه تا "تغییر" کنه و برا خانومش "تکراری" نشه، که خانومها از هر چیز تکراری و بدون "تغییر و تنوع" زود دلزده میشن، حتی اگر اون چیز "خودشون" باشن، چه برسه به شوهرشون!

خلاصه که آقا "دیالوگ ها" و... نقش "عاشق" رو باید زود زود مرور و تمرین کنه
اگر "زندگی رویایی" میخواد

راستی اونچه در مورد مادر گفتم به خانومها، شما در مورد "پدر" دقت کنید و همون حرفها...

فقط این رو هم بگم "آقای" که "محبوب" همسرش نباشه به هیچ دردی نمیخوره، اون هایی که محبوب نیستن از "درون" شروع میکنن به پوسیدن، پوسیده دیگه کم کم بدرد چیزی نمیخوره، دور از جون...